ŠKOLNÍ

ZPRAVODAJ

ZŠ a MŠ T.G.M. HLAVEČNÍK

březen 2008

Úvodem

Milé děti, žáci, rodiče, přátelé školy!

Zdravím Vás s dalším, tentokrát jarním, vydáním našeho školního časopisu.

Běh času je neúprosný a nepodplatitelný, a tak jsou před námi opět svátky jara – Velikonoce. Já osobně je mám ze všech svátečních dnů nejradši, protože příroda se opět otevírá a nabízí nám všechnu svou krásu a dary.

I u nás ve škole začíná jaro. A představte si, že po sto třicáté. Ptáte se proč? Před sto třiceti lety byla naše škola založena. Ne sice v této podobě, původně to byla nízká, přízemní budova, která byla přestavěna až v roce 1925, ale to není podstatné. Důležité je, že v naší obci škola je a společně s MŠ v ní pracuje 113 dětí.

Zamýšlím se, k jakým změnám po tolika letech došlo. Stále chceme děti co nejvíce naučit, vychovávat je, snažíme se jim předat to nejlepší. Dnešní děti však musí vstřebané vědomosti umět používat v životě, pracovat s nimi. Negativně nás všechny ovlivňují zprávy, které na nás chrlí média a nějak zapomínáme na vlastní úsudek. Všichni známe svá práva, ale na povinnosti někdy zapomínáme, vytrácí se úcta, tolerance.

Je to bohužel daň dnešní době, a tak před námi vidím velký úkol – nejen děti vzdělávat, ale především je učit pěkným mezilidským vztahům, poznávat pravé hodnoty. Pokud se každý sám za sebe bude opravdu snažit, věřím, že se nám to společným úsilím podaří.

Přeji Vám všem krásné jaro, radost z podařené práce a ze života.

Mgr. Bohumila Kalinová, ředitelka školy

Zprávičky z mateřské školičky

Tak už je tu zase čas, kdy se těšíme na něco nového. Zima utekla, Vánoce jsou za námi a čeká na nás určitě krásné jaro.

Pomalu začínáme připravovat Velikonoce, protože letos jsou opravdu brzy. Těšíme se na pomlázku. Ve školce budeme malovat vajíčka, vyrábět malé pomlázky, zdobit věnečky z proutí. Určitě se naučíme nové koledy. Připravujeme se také na tradiční vynášení Moreny.

V lednu jsme malovali obrázky do soutěže o koních. Doufáme, že se budou líbit. Také proběhl zápis do ZŠ. Naši předškoláci si vyzkoušeli školu a líbilo se jim to. Všichni už se moc těší.

Máme před sebou ještě moc práce, než přijdou letní prázdniny, protože nás čeká příprava na slavnostní akademii k výročí založení školy. O tom, jak se nám to všechno povedlo, se dozvíte z našich novin na konci roku. Mějte se krásně a užívejte si jaro.

Děti z MŠ

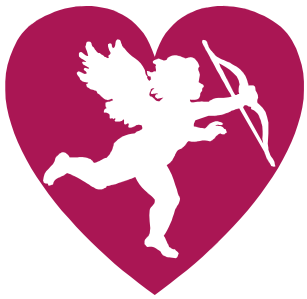
Valentýnská diskotéka

Tak jako každý rok i tento se konala Valentýnská diskotéka. Letošní deváťáci ji pro nás připravili 31. 1. odpoledne. Všichni jsme se na ni moc těšili. Museli si s ní dát určitě moc práce, aby se nám líbila.

Když jsme zaplatili vstupné, dostali jsme razítko. Pomalu jsme se scházeli v tělocvičně. Žasli jsme nad krásnou výzdobou. Byly pověšené balonky a nazdobené stoly s dobrotami. Upečená buchta, připravené chlebíčky, nakoupené sušenky a bonbóny. Pití také měli. Všechno jsme si mohli koupit za slušné ceny.

Každý si určitě našel svého partnera na tancování. Hráli jsme také plno her, například židličkovanou, tancování s balonky a hodně jiných. Hlasovali jsme o nejoblíbenějšího kluka, holku a paní učitelku. Dopadlo to dobře, někdo byl zklamaný a někdo byl potěšen. Zatancovali jsme si a užili si to. Bylo to lepší, než minulý rok.

Tereza Vosáhlová a Zdena Vlčková, 7. r.

Lyžařský výcvik

„Lyžák" jsme prožili ve Strážném v Krkonoších od 16. do 23. února 2008. Jeli jsme společně s chvaletickou školou, od nás se zúčastnili osmáci a deváťáci.

Měli jsme sraz u školy ve 12:00 hodin. Autobus nám přijel hodinku nato. Naložili jsme věci a rozloučili se s rodiči. Cesta na hory byla dlouhá, ale nenudili jsme se. Když jsme dorazili na místo, vybalili jsme věci a těšili se na oběd. A bylo na co! Všechny obědy byly chutné. Chata nás trochu zklamala, ale co se dalo dělat. Potom nás paní učitelky seznámily s programem.

Druhý den jsme šli na svah. Tam nás učitelky rozdělily do různých skupin. Někteří z nás se ještě učili na lyžích, někteří už šli jezdit na provázek. V poledne jsme šli na oběd a potom jsme si dali polední klid. Večer jsme měli volnou zábavu, tak jsme hráli karty. Třetí den jsme jen lyžovali, byli jsme dost unavení, a tak jsme volný čas trávili odpočinkem.

Mimo lyžování jsme také hráli společenské hry. S paní učitelkou jsme hráli karty. S paní učitelkou byla velká sranda, všichni si to určitě užili. Předposlední den jsme uklízeli, až se z nás kouřilo. Poslední den, v sobotu, nás paní učitelka vzbudila v 6:00 hodin, abychom tam ještě uklidili a dali si tašky k autu.

Po snídani jsme hned vyrazili k autobusu. Když přijel, „nalodili jsme se" a vyrazili k domovu. S horami jsme se loučili těžko, protože se nám tam opravdu líbilo. Byl to dobrý a zábavný týden! Autobusem jsme jeli asi 3 hodiny, půlka osazenstva byla unavena, a tak si dala dvacet.

Doma čekali rodiče, kteří se na nás snad už těšili.

Petr Brázdil, 8. r.

Hottie

Pondělí velikonoční

Z hlediska zvyků českého lidu bylo nejvýznamnějším dnem velikonočního cyklu, i když se k němu žádné významné liturgické úkony neváží.

Toho dne se odbývala pomlázka, velikonoční hodování, mrskút (proto "mrskaný pondělek"). Zvyk sám je zřejmě velice starého původu, stejně jako zdobení vajíček – kraslic. Původně šlo zřejmě o magický obřad, jehož se účastnili dospělí, teprve časem se posunul do polohy zábavy.

Dům od domu chodívali mládenci za děvčaty, později hlavně děti, se splétanými pomlázkami (dynovačkami, mrskačkami, šlehačkami, binovačkami, na Moravě též tatary) obyčejně z vrbového proutí, zdobenými stuhami. Jimi šlehali dívky i ženy v domácnosti, vinšovali a dostávali malovaná vajíčka. I když dívky při mrskání křičely, na oko utíkaly a durdily se, byla by se velice hněvala ta, za níž by nějaký hoch nepřišel. Na Slovácku je dokonce pomlázka znamením přátelství mezi rodinami. Dítě nechodilo k těm sousedům, s nimiž se jeho rodiče hněvali.

Mnohde bylo zvykem, že v úterý chodila na oplátku s pomlázkou děvčata, někde místo ní polévala chlapce vodou, aby byli svěží.

Katka Hálová a Veronika Pošvová, 7. r., podle knihy „Církevní rok a lidové obyčeje"

Velikonoční dort

Potřebujeme:

Těsto: 5 vajec, 5 lžic vroucí vody, 180g cukru, 2 lžíce oleje, 250g polohrubé mouky, 1 lžička prášku do pečiva, 1 vanilkový cukr

Žloutky s vodou a cukrem ušleháme, přidáme olej, mouku s práškem do pečiva a tuhý sníh z bílků s vanilkovým cukrem. Nalijeme do vymaštěné a hrubou moukou vysypané formy a upečeme.

Krém: 4dl sladké smetany, 1 vanilkový pudinkový prášek, 200g másla, 100g moučkového cukru

Smetanu svaříme s pudinkovým práškem a částí cukru, zchladíme a zašleháme máslo utřené se zbylým cukrem.

Marcipán: 100g spařených, sloupnutých a umletých mandlí, 100g moučkového cukru, 1dl vody, potravinářská barva

Cukr svaříme s vodou „na nit", vmícháme mandle a vlijeme na suchý plech. Obarvíme, propracujeme a tvarujeme figurky.

Dokončení: Korpus naplníme krémem, povrch také potřeme a ozdobíme mandlovými lupínky a figurkami z marcipánu.

Dobrou chuť!

Aneta Šimáková, 6. r.

Velikonoce

Když se blíží Velikonoce, já i brácha jsme jak vítr práskající do dveří. Půjdeme totiž nařezat vrbové proutky a potom z nich upleteme pomlázku. Pomlázka nám poslouží k nápravě chování dívek, které nás jaksi nemají v lásce. Naopak některé dáme takovou, aby neštípla, ale spíš pohladila, jako maminčina ruka.

Mirek Pošva, 9. r.

Velikonoční čas

Ráno! ,, Dnes jsou Velikonoce? Jéžiš, musím vstávat! Ani nevím, jestli se těším, zase dostanu pořádně na zadek.“

Vylezla jsme z postele a vyšla ven. Hned ve dveřích mě ozářilo slunce. Svítilo už opravdu silně. Na trávě se ještě třpytila rosa. Bosou nohou jsem opatrně vykročila do hebounké trávy. Pomalinku jsem procházela zahradou a posadila se vedle zlatého deště. Pozoruji ho a vidím jednu větvičku, jak se na ní třpytne kapka. Bum! Už je na zemi.

Vajíčka jsme obarvily se sestrou už včera. Růžovou kraslici dostane ten, kdo zaklepe jako první. Vlastně jsem zjistila, že Velikonoce jsou překrásné. Dokonce jsem i zapomněla, že mě bolí zadek.

Mám strašně ráda jarní přírodu, květiny. Dnešek jsem si opravdu užila.

Petra Prokopová, 9. r.

Procházka v dešti

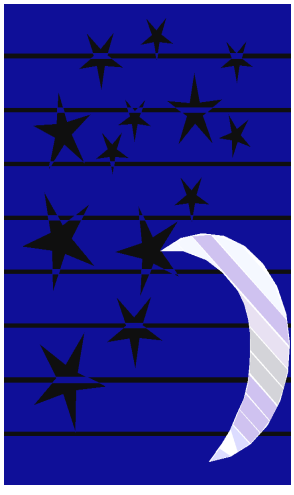
Jsem v lese. Jdu po lesní mýtině směrem k domovu. Po několika minutách začíná poprchávat. Je velice chladno. Nemám ani rukavice, a tak mi mrznou docela bílé konečky prstů mých dlaní. Bolest zimy už ani nevnímám, protože sleduji ty nádherné velké kapky, které jako třpytící se drahokamy létají vzduchem s mírným náklonem z polojasné jarní oblohy. Sejdu k potoku a chvilku pozoruji pstruhy klidně ležící pod vodní hladinou. Jakoby cítili nebezpečí nějakého dravce, nevím…

V jarním slunci se kapičky chovají jako živé. Jedna po druhé dopadá na vodní hladinu a rozzáří tenký pokryv vody. Je to nádherný pocit pozorovat miminka pstruhů, jak na sebe nechávají padat třpytivé kapičky vody, které jakoby padaly přímo z jiného světa, možná z vesmíru, kdo ví…

Jan Zykl, 9. r.

VEČER

Stmívá se. Začíná večer. Slunce se zaklání za horizont a celou krajinu ozařuje červenooranžové světlo. Stíny jsou delší a delší. Příroda se ukládá ke spánku.

Támhle vidím, jak tmu rozzáří táborák skautů, a támhle je nějaká bujará oslava. To se mi moc nelíbí, protože lidé ruší usínání fauny i flóry.

Jsem ještě venku a poslouchám zvuky noci. Poslouchám sovy, jak houkají v nedalekém lese, sleduji let netopýra, naslouchám zpívání potůčku, kterého jsem si nikdy předtím nevšiml.

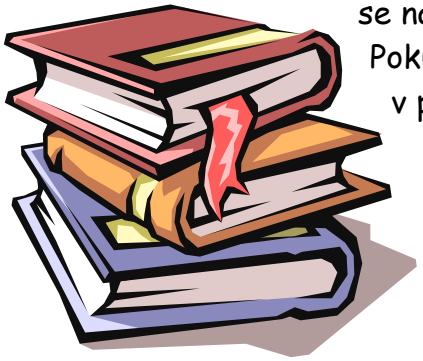
Už je pozdě. Pohledem se loučím s večerní přírodou a jdu domů.

Zdeněk Hejtík, 9. r.

Obecní knihovna v Újezdě

Tak jako každá vesnice máme i my svou knihovnu. Najdete ji v blízkosti zastávky autobusu. Obsahuje různé druhy knih. Můžete si vybrat například z románů, dobrodružných knih, hororů, komiksů, časopisů i naučných knih. Jsme přesvědčeny, že každý si vybere tu svou.

Naše knihovna má i veřejný internet, přístup je zdarma. Když se vám něco bude líbit, určitě můžete kopírovat. Pokud s počítačem neumíte, paní knihovnice vám pomůže. Navštivte nás každé úterý od 18:00 do 19:00 hodin. Přijďte, těšíme se na vás!

Pokud vás už nebude bavit číst, můžete si zasportovat v posilovně hned vedle knihovny.

Tereza Vosáhlová a Zdena Vlčková, 7. r.

Proč byli lidé dřív menší

Proč? Bylo to stravou. Za starých časů (na mnoha místech ani ne před sto lety) se lidé většinou živili tím, co si vypěstovali a co byli schopni uskladnit. Jejich strava tudíž závisela na tom, kde hospodařili nebo co mohli koupit či získat výměnou. Nyní máme lepší potravu, ba co víc, disponujeme metodami, jak uchovat jídlo čerstvé chlazením, mražením a dalšími technologiemi. Můžeme jíst cokoli po celý rok, protože v moderní době se jídlo rozváží po celém světě. Díky vylepšené, kvalitnější stravě obsahující více proteinů dnes vyrůstají větší děti. Ale je tu ještě něco jiného, nad čím bychom se měli zamyslet. Výška do které tehdy lidé dorůstali, byla v jejich době považována za normální. To jen ty příští generace musely stále růst a růst!

Radek Fryč, 6. r., podle knihy „To je zvláštní, že vás to napadlo"

Anketa

„Co by sis s sebou vzal na pustý ostrov a do hlubokého lesa?"

Ostrov: ,,Vzal bych si plavky."
Les: ,,Tak asi vodu."
Dominik Tichý, 1. r.

Ostrov: ,,Určitě spacák."
Les: ,,Hodně jídla!"
Míša Chárová, 1. r.

Ostrov: ,,Stan určitě."
Les: ,,Moc vody."
Václav Svoboda, 2. r.

Ostrov: ,,Taky jídlo."
Les: ,,Jídlo."
Tereza Soukupová, 2. r.

Ostrov: „Asi stan a nůž."
Les: „Kapesní nůž, sekeru a stan."
Petr Strouhal, 3. r.

Ostrov: „Na pustý ostrov bych si s sebou vzala plavky."
Les: „Asi bych si s sebou vzala stan, kalhoty, botasky a svetr."
Claudie Horváthová, 3. r.

Ostrov: „Vodu, jídlo a stan."
Les: „Nůž a stan."
Kevin Kucek, 4. r.

Ostrov: „Oblečení a boty."
Les: „Boty."
Kristýna Mikulová, 4. r.

Ostrov: ,,Jídlo, mačetu."
Les:,,Šavli."
Filip Fofoňka, 5. r.

Ostrov:,,Nic."
Les:,,Ostrý nůž."
Linda Brázdilová, 5. r.

Ostrov: ,,Záchrannej člun, světlici, jídlo. "
Les: ,,Sekeru, oheň, mačetu. "
Radek Fryč, 6. r.

Ostrov: ,,Fotoalbum, sirky, nůž."
Les: ,,Nůž, sirky, ledničku plnou jídla."
Anna Kuklová, 6. r.

Ostrov: ,,Vzala bych si s sebou lupu."
Les: ,,Tam bych si vzala stan."
Katka Hálová, 7. r.

Ostrov: ,,Vzal bych si s sebou počítač, mobil a televizi."
Les: ,,Tam si vezmu baterku a sirky."
Venda Řehák, 7. r.

Ostrov: ,,Vzal bych si s sebou cigára, ženskou a jídlo."
Les: ,,Vezmu si sekyrku."
Šimon Knol, 8. r.

Ostrov: ,, Já bych si vzala kluka."
Les :,, A do lesa bych si vzala mobil."
Adriana Černá, 8. r.

Ostrov: ,,Plavky, sluneční brýle a notebook."
Les: ,,Kámošku."
Petra Prokopová, 9. r.

Ostrov: ,,Vodu."
Les: ,,Sekeru, nůž."
Jan Zykl, 9. r.

Ostrov: ,,Bibli."
Les: ,,Bibli, nůž."
Jan Petrlík, pan učitel

Ostrov: ,,Zápalky."
Les: ,, Kompas."
Eva Vondráčková, paní učitelka

Vtipy

Stojí blondýnka u řeky a zastaví u ní kamion:
,,Prosím vás, kde se to tu dá přebrodit?“
,,No, hned tady, jak stojíme!“
Kamion vjede do řeky a celý zmizí. Blondýnka přemýšlí:
,,To je zajímavé, před chvílí tudy pluly kačenky?!“

Jde soused za sousedem a prosí ho o dvacet kýblů vody.
,,Došla ti voda ?“
,,Ne, tchyně spadla do studny a ještě jí kouká hlava.“

Starší paní si kupuje papouška: ,,Tak co, ty hlupáčku, umíš mluvit?“
,,A co, ty čarodějnice, umíš lítat?“

Z kuchyně běží šťastný číšník k hostovi a povídá:
,,Měl jste úplnou pravdu, pane. Nebyla to polévka, ale voda na nádobí!“

,,Mami, já nechci jít do školy. Děti jsou na mě zlé a ve sborovně mě pořád pomlouvají!“
,,Josefe Moravče, je ti 42 let a jsi ředitel, TY MUSÍŠ JÍT DO ŠKOLY!“

Učitelka češtiny říká třídě: ,,Já nepřijdu, on nepřijde, oni nepřijdou. Co to znamená?“
Student: ,,No, co asi. Že nikdo nepřijde!“

